

tru se veže z njim Rusko; proti severju Borusko; proti večeru vunanje nemške dežele in Talijansko, in proti jugu Turčija, morje in Talijansko. Nemškemu proti večeru leži Francosko, proti severju pa čez morje Dansko in Švedsko. S Francoskim se veže proti jugu Špansko, in s Španskim Portogaljsko. Unikraj Francoskoga čez morje leži nekoliko bolj proti severju Angleško. Pod rimsko deželo, ki leži nam čez morje na poldan, je Napolitansko. Te so poglavniši dežele v Evrópi. Vse te dežele so več ali menj z morjem obdane; Angleško, Dansko, Švedsko in Sicilijansko, ki tiče k Napolitanskemu, so čisto v morji, tedej otoki.

V našim cesarstvu je 37 milijonov duš; na evropskim Ruskim blizu 40 mil., na Boruskim 16 mil., v drugih nemskih vunanjih deželah okoli 15 mil., na Francoskim 36 mil., na Angleškim 28 mil., na Španskim 12 mil. i. t. d. Dunaj je pervo mesto našega cesarstva in ima okoli 400,000 duš; Praga na Češkim, Milan in Benetke na našim Laškim imajo po 120 do 130,000 duš. Nar poglavniši mesto na Ogerskim Budatraz, Pešt unikraj Donave imate do 110,000 duš; nar veči mesto na Slovenskim je Terst, kjer štejejo 80,000 prebivavcov.

Kraljevo Angleško mesto London šteje bližo dveh milijonov duš; Pariz, kjer Francoski kralj stanuje 900,000, Petrograd, sedež ruskiga Cara, Lizalon sedež portugaljskiga, in Napoli, sedež napolitanskiga kralja imajo po 400,000 duš; kraljevo borusko mesto Berlin ima 300,000, in Rim sedež sv. Očeta 175,000 duš i. t. d.

Evrópa, akoravno po velikosti nar manjši, je pa po sv. veri (v Evropi živi okoli 211 milijonov kristjanov), po umnosti svojih prebivavcov, po njih učenosti, velikih umetnostih i. t. d. pervi del svetá; s svojo dušno premožnostjo premaguje celi drugi svet. —

(Dalje sledi.)

### Spominki na Gorenško.

Pretecene binkuštne praznike sim jo v drušini Dunajskoga žlahtnika zopet na Blejsko jezero in k Savici vrezal. Moji braveci že vedó, de mi na svetu ljubših krajev ni od Jezera in Savice; pa tudi moj Dunajčan je bil od nju rajske lepote vès vžgan.

»Pod velikim tukaj Bogam  
Breztelesni bit' želím;  
Čiste sape sred méj krogam,  
Menim, de na neb' živim!«

Šla sva iz Ljubljane navadno pot skozi Krajnjo, ki je mojmu Dunajčanu zavoljo prijetne lege prav zlo dopadel; ali silno se je zavzel, ko je slišal, de v enim starih mestnih turnov je cegelnica! in še clo tikama cerkve!! Krajnje so si s to cegelnico v mestu, ki je večidel s škodljami (šinteljni) krito, veliko nevarnost na glavo nakopali in morajo zdej sv. Florijana posebno prositi, de jih nesreča ognja obvarje. Kaj bi pa Ajzele in Bajzele rěkla, ko bi v Krajnji prišla in bi cegelnico v mestu vidila, si vsak sam lahko misli.

Od Krajnja naprej se moj Dunajčan ni mogel dosti nagledati velikanskih snežnikov, ki Krajnsko deželo od Koroške ločijo, in pa poglavarja vseh: mogočnega Triglava; serce mu je od veselja igralo, ko je zagledal eno prijetno dolino za drugo. Krajnske ceste je čez vse hvalil; le ko sva se od Lésic proti Jezeru vernila, mu je cesta čezdalje menj dopadla; škoda — je rekel — de nar lepši in tako obiskani krajnski kraj ima skorej nar slabši cesto! Ali naju obžalovanje se je spremenilo v veliko veselje, ko sva slišala, de se kantonski komisár, gosp. Ricci, na vso moč prizadeva-

jo, de se bo nova in dobra cesta napravila, ktera bo še več ljudi Bledu privabila.

Na Mlinu sva pri Petranki ostala, kjer je go tovo nar prijazniši gostivnica za zdrave in vesele popotnike, kakor je Malnerjeva in Majerjeva nar vgodniši za bolehne in bolne, ki želijo na tihim živeti, celo noč mirno spati in čisti zrak Blejske okolice mirno vživati. Pri Petranki pa je vedno židana volja domá in nikdar še tukaj nisim vidil žalostniga človeka.

»Dobre volje sledni raja,  
Stirje godeci mu pojó.«

Po rajnki Mertličovki, ktero je nemila smert prehitro vzela, je spet Petranka gostivnico prevzela in rēci moram, de se prav dobro obnaša. Mi smo bili v vsim prav dobro postreženi in tudi po pošteni ceni. Večkrat smo že slišali ljudi se pritoževati, de se mora Gorenškim kerčmarjem tudi vžitek zraka plačati, de se boljši kup na Dunaj ko k Savici pride, in de se več ljudi za tega voljo bojí v Bled in k Savici iti. Naj bi noben kerčmar nikdar tega ne pozabil, de dragota ljudi od hiše podí, nizka in poštena cena pa goste h hiši vabi!

(Dalje sledi.)

### Slovstvene novice.

(Dr. J. P. Jordan) slavni vrednik slovanskoga časopisa v Lipnici na Saksonskim bo začel ob novim letu na svitlo dajati popolniga slovarja poglavitniših jezikov avstrijanskoga cesarstva, namreč: nemškiga, českiga, poljskiga, ogerskiga in italijanskiga, kterm bo tudi ilirsko narečje pridjano. Vsak mesec, bo prišel pri Pohligu v Litomericah na Českim en zvezek z 10 polami na svitlo, ki bo 48 krajev veljal. Ta veliki slovár se bo imenoval: Polyglotton.

(Cesarska akademija za mnoge vednosti) je po vikšim sklepnu presvitliga Cesarja Ferdinanda na Dunaji že osnovana, ki so ji vsako leto 40000 goldinarjev dovolili. Ta družba ima le 48 udov, ki bo po Cesarskim ukazu razne vednosti, pa tudi izobraženje domorodnih jezikov (der vaterländischen Sprachen) obsegla. Veselo oznanilo!

### Opomba.

Sostavek od reje in pitanja goveje živine po skušnjah žlahtniga gosp. Lannerja, ki smo ga v 9. listu Novicenjali, ne bo v Novicah dalje sledil, zato kér so gosp. Vertere v kemii ravno ta sostavek prav umljiv poslovenili; tedej ne bomo eno reč dvakrat pisali.

Vredništvo.

### Zastavica.

Zakaj se nihče ne sme s tasto (Schwiegermutter) svoje svakinje (Schwägerin) oženiti?

Današnjimu listu je perdjan dvanajsti del kemije.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajnju	
	19. Rožniga cveta.	gold.   kr.	14. Rožniga cveta.	gold.   kr.
1 mernik Pšenice domače ....	3	20	3	27
1 > > banaške....	3	20	3	32
1 > Turšice.....	2	12	2	18
1 > Soršice .....	2	52	—	—
1 > Rézi .....	2	42	2	40
1 > Ječmena .....	1	50	1	50
1 > Prosa .....	1	56	2	1
1 > Ajde .....	1	51	1	49
1 > Ovsja .....	1	6	1	13